

По вси нощи безъ сонъ пребываше,
 И мѣтвы къ Бг҃у возсылаше.
 И въ недѣла оу цр҃ковь ходеше
 Бж҃ественныхъ таинъ прїимаше.
 Пошю виде толко терпѣнїе
 Злобный дїаволъ, и то пощенїе,
 Сонъ плевелы съ дѣйства дѣмонская
 Оу домашнии и слуги поскѣ,
 И глѣдаше катѡ да побѣди
 Ялѣжїа, и подвигъ прекрати.
 И найнапредъ домашни почнаха,
 И безстыднѡ го ѡслокеваха.
 Вдїнъ срамнѡ да го оукорава,
 И безъ милость да го завшава.
 И другїи по глава го вїха,
 И бездѣлнѡ за коса терзаха,
 И помыи на него сыпаха,
 Безсовѣстнѡ безстыднии стрѡваха:
 Но страдалецъ все това терпеше,
 Безчинїа со кротость сносеше.
 Сонъ знааше какъ е все съ дѣйствїе
 Сатанинско това нащенїе.
 За то всегда на това молчеше,
 И съ мѣтва се ѡграждаваше.
 И никогѡ поропталъ не бѣше,
 Нито слова комѡ казѣваше.